

Kontor:

för prenumeration och annonsering i bladets tryckeri
Vaktornsgatan N:o 17.
Telefon N:o 29.

Prenumerationspris:

1 Wiborg: Helt år Fmk 12; tredjedelsår Fmk 9; halft år Fmk 6; 25 och fjerdelsår Fmk 3; 25. För landorten tillkomma postförvaltarearvode och försändningsprocent. I **Ryssland:** helt år 6 rub. och halft år 3 rub. 25 k.

Ansvarig redaktör:

WERNER LÖNNBECK.
(Träffas i redaktionsangelägenheter alla dagar kl. 3—4 e. m.)

Annonspris:

För pettrad 10 penni, förutom 1:sta sidan der priset är 15 penni. Dödsfallsannonser 2 mk, annonser om vigde och födde 1 mk. Annonserna böra helst inlemnas på aftonen före tidningens utkommande.

Redaktionsbyrå:

Vaktornsgatan N:o 17.
(Stenhuset inne på gården),
Telefon N:o 29.

Daglista.

Kl. 10—12 e. m. Sjömanshuskontoret öppet.
Kl. 10—1 p. d.: Föreningsbankens kontor öppet.
Kl. 10—2 p. d.: Finlands banks kontor öppet.
Kl. 10—2 och 5—6 e. m. Nordiska Aktiebancens kontor öppet.
Kl. 9—1 f. m. Pastorskansliet öppet uti Ahrenbergs gård vid Fiskals gatan.
Kl. 11—1 p. d.: Drätselkammaren öppen.
Kl. 9—11 & 5—6. Stadsarkitektkontoret öppet.
Kl. 1/21—1/23 p. d.: träffas Stadsfogden H. Olsoni. (Papula ängvarn).
Kl. 6—8 e. m.: Läsesalen öppen.

Juridiska ombud:

Andelins advokatkontor, öppet kl. 9—10 t. m. och 5—6 e. m. uti Castréns gård vid Rödabrunns torget.
Ivar Schröder, advokat i Finland, Alexandersperspektivet N:o 17, Telefon N:o 4. Kontoret öppet alla helgfria dagar fr. kl. 9—2 e. m.
Robert Selin, mottagningstid kl. 1/29—10 f. m. och 5—6 e. m. (Alfthans gård, Ny-staden Magnusgatan 14).

Affärsbyrå:

Pettersson & Suvelius, Repola gatan N:o 23, ombesörja fastighetsförslöjningar, penningplaceringar, juridiska och merkantila uppdrag, brand- och liförsäkringar. Telefon N:o 136.

Ryska Brandförsäkrings-bolaget af år 1867.

afslutar brandförsäkringar emot billiga premier. Nödiga upplysningar och anmälningsblanketter erhållas hos
F. Stiehl.
General-agent för östra Finland.
Katharinegatan 66. Telefon N:o 155.

Läkarens mottagningstider:

Doktor Hoffström kl. 10—12 f. m. och 5—6 e. m. (Hirns gård N:o 2 vid Salutorget).
" Strömborg alla hvardagar kl 9 1/2 till 11 f. m.
" Ivar Wallgren kl. 10—12 f. m. och 1/26—7 e. m. Sergejeffs gård, vid Alexandersperspektivet.
" E. Roos kl. 9—11 f. m. o 5—6 e. m. (D:r v. Weymar's lokal, Rödå brunntorget N:o 30).
" Åkesson kl. 8—10 f. m. och 5—6 e. m. (Alfthans gård i Nystaden).
" Thesleff kl. 9—11 f. m. och 1/26—1/27 e. m. (Thompsons gård inom f. d. fästningen).
" A. Heiseler, kl 10—11 f. m. o 5—6 e. m. (Ryska Realskolan).
Sjuka intagas i länesjukhuset kl. 1—2 e. m. Olycksfall intagas alla tider af dygnet.

Läneveterinär-läkaren Felix Fredlander, boende i Koikkelins gård, Nystaden träffas alla dagar från kl. 8—11 f. m. och 3—5 e. m.

Bantåg afgå:

Till St Petersburg afgå alla dagar passageraretdg kl. 7 f. m. och 7,15 e. m.; godståg alla dagar kl. 8 f. m. och 12,15 middag.
Till Helsingfors afgå passageraretdg alla dagar kl. 1,15 e. m., samt tisdagar, torsdagar och lördagar kl. 11,30 e. m.; godståg alla dagar kl. 3,15 e. m.

Bantåg ankomma:

Från St Petersburg alla dagar passageraretdg 1,30 och 11,30 e. m.; godståg alla dagar kl. 10,15 f. m. och 2,20 e. m.
Från Helsingfors alla dagar passageraretdg kl. 7,4 e. m.; samt onsdag, fredag och söndag morgon kl. 6,40; godståg alla dagar kl. 11,30 f. m.

Telegrafkontoret

hålles öppet kl. 8 f. m. — 12 på natten.

Poster afgå från Wiborg

alla dagar klockan 12 1/4 på dagen till Alavo, Borgå, Davidstad, Ekenäs, Etser, Filppula, Forssa, Gamlakarleby Helsingfors, Herrala, Hyvinge, Härmä, Ingå st., Jakobstad, Jeppo, Järvelä, Karis, Kaipiais, Kauhava, Kankola, Kausala, Kervo, Keuru st., Koivisto, Kronoby, Kuurila, Kymmene, Kyrö, Lahtis, Laihela, Lappo, Lappvik, Lempis, Leppäkoski, Loimijoki, Lojo, Malm st., Nickby, Nikolaistad, Nummela st., Nurmis st., Nyby, Nykarleby, Orihvesi, Parola, Pedersöre, Riihimäki, Ryttylä, Sippola st., Suinula, Svartå, Sveaborg, Tammerfors, Tavastehus, Tervajoki, Toijala, Träskända st., Urdiala,

Uttis, Uleåborg, Willmanstrand, Åbo och Östermyra.

Klockan 1/7 e. m.

Till Nykyrka, Perkärvi, Raivola, Terijoki samt St Petersburg, Ryssland och utrikes orter öfver St Petersburg.

Alla dagar utom Söndagar, afgå kl. 12 1/4 på dagen

Till Fredrikshamn och Kotka dock lördag till Fredrikshamn kl. 1/29 e. m.

Onsdag.

Till Kexholm, Mohla, Perkjärvi, Rautus st., Sakkola o. Walkjärvi st.

kl. 12 1/4 p. d.

Till Björneborg, Borgnäs st., Elimä st., Eura, Gustaf Adolfs, Haukivuori st., Heinola, Heinävesi, Jokkas, Jorois, Joutsa st., Jyväskylä, Kangasniemi, Kristinestad, Kuru st., Lapinlaks st., Leivonmäki, Leppävirta, Mustiala, Mäntyharju, Mörskom st., Nyslott, Orimattila, Pieksämäki, Perno st., Puumala, Rantasalmi, Rimito, Ruokolaks, Ruovesi, Saarijärvi, Somero, St Michel, St Martens st., Sulkava st., Sysmä, Teisko st., Warkaus st., Wichtis, Wardois, Wörå och Yläne st.

kl. 1 p. d.

Till Sakkjärvi st.
kl. 9 e. m.
Till Eno st., Hiittola, Idensalmi, Ilomants, Impilaks, Jaakimvaara, Joensuu, Junga, Jääskis, Kaavis st., Kaukola st., Kexholm, Kides, Kiihtelysvaara st., Kontiolaks st., Kronoborg, Kuopio, Libelitz, Nilsia, Nurmis, Parikkala, Pieltisjärvi, Pitkäranta, Pulkki, Pyhäjärvi st., Ruskeala, Räisälä, Sakkola, St Andreae, Sordavala. Tohmajärvi och Uguniemi.

Torsdagar.

Kl. 12 1/4 på dagen:

Till Alajärvi, Björneborg, Brahestad, Bromarf st., Dahlbruk, Himango, Ilvola, Kalajoki, Kemi, Keuru, Kimmo, Lappajärvi st., Letala st., Loppis st., Mäntsälä, Nystad, Nägdal, Oravais, Orihpaä st., Pemas st., Pyhäjoki, Pyttis st., Pälkäne, Raumo, Rengo st., Rovaniemi, Salo, Tenala st., Toholampi st., Torneå, Wirmo st. och Öfvervetil st.

All slags korrespondens emottages: Söknedagar från kl. 9—2 på dagen, 4—7 e. m. utom onsdag och lördag eftermiddagar från 4—5. Sön- och helgdagar från kl. 8—9 f. m. och 4—6 e. m.

All slags korrespondens utlemnas: Söknedagar från kl. 9—1 på dagen, 4—6 1/2 e. m. Sön- och helgdagar från 8—9 f. m. samt dessutom orekommenderade bref och tidningar alla dagar kl. 1 1/2—2 på dage och 8—8 1/2 e. m.

Breflådorna tömmas: i Wiborgska förstaden och Kron St Annas kl. 11 f. m. och 5 e. m.; de invid societetshuset, invid Hovings gård vid salutorget, invid Helanders gård å kärret, invid assessor Zweybergers gård i St Petersburgska förstaden, invid Smirnofs gård vid Karelska gatan och invid Zeidlers hus i Papula stadsdel kl. 12 på dagen och 6 e. m.; de invid Wiklundska huset vid Alexandersperspektivet och invid Golins gård vid Torkelsgatan kl. 12 1/4 p. d. och 6 1/2 e. m. samt den invid posthuset kort före posternas afgång.

Postkontoret hålles öppet: Förrummet för försäljning af frimärken alla söknedagar från kl. 9 f. m. till 9 e. m. Sön- och helgdagar från kl. 8—9 f. m. och 12—9 e. m.

Kurser

Finlands Bank d. 14 Februari.

	Förskjningskurs		Inköpskurs	
	Fmk	rub	Fmk	rub
St Petersburg k. s.	216: —	—	212: —	—
London k. s.	25: 35	—	—	—
90 dd.	25: 17	—	25: 05	—
Paris k. s.	100: 30	—	—	—
90 dd.	99: 60	—	98: 90	—
Hamburg k. s.	124: 30	—	—	—
90 dd.	123: 30	—	122: 70	—
Lübeck k. s.	124: 30	—	—	—
90 dd.	123: 30	—	122: 70	—
Berlin k. s.	124: 30	—	—	—
90 dd.	—	—	—	—
Frankfurt a. M. k. s.	—	—	122: 70	—
90 dd.	—	—	—	—
Amsterdam 90 dd.	208: —	—	206: 40	—
å vista	209: 50	—	—	—
Stockholm k. s.	139: 43	—	138: 60	—
Antwerpen k. s.	100: —	—	—	—
90 dd.	99: 30	—	98: 60	—
Kristiania k. s.	139: 30	—	138: 50	—
Köpenhamn k. s.	139: 30	—	138: 50	—

Ryska Brandförsäkrings-bolaget af år 1867,

afslutar brandförsäkringar emot billiga premier och på de fördelaktigaste vilkor å lös och fast egendom, fabriker, varulager etc. samt reglerar prompt och liberalt möjligen uppståande förluster och underkastar sig, i händelse af meningsskiljaktighet, finsk domstols afgörande.

Nödiga upplysningar och anmälningsblanketter erhållas hos
F. Stiehl.
General-agent för östra Finland.
Katharinegatan 66. Telefon N:o 155.

Resande.

Den 14 Februari.
Societetshuset: Handl. Hedberg fr. P:burg, senats kanslist Boisman fr. H:fors. handl. Haage fr. Hamburg.
H. Imatra: Pastor Koneza fr. P:burg.
H. Belvedere: Handl. Hinkeldeyn fr. Hamburg, fabrikör Franck fr. P:burg.
H. d'Europe: Artiste Kucharovff, Utzminsky, Heliman, Sinovjeff, Terentjeff, Warlamoff, Ajoroff, Schumoki, Kilevana, Svereva o. Stukal fr. P:burg.
H. Toivo: Handl. Hannula fr. Sippola.
H. Andrea: Handl. Krause fr. P:burg.

TILL SALU.

Tapeter & Bårder,
Inhemska och utländska, stort urval hos
A. Palonen.

DIVERSE.

D:r I. Wallgren,
Sergejeffs gård, vid Alexandersperspektivet, emottager åter sjukbesök.

Finska Brandförsäkrings-Aktiebolaget FENNIA

afslutar försäkringar emot alla slags brandskador genom
Carl Borenus.
Telefon N:o 47.

Vexlings-Kontor å Wiborgs Jernvägsstation.

Ryskt o. Finskt mynt.

Offentliga Nöjen.

Въ Четвергъ 4/16 сего Февраля въ здании Ратуши имѣеть бытъ съ благотворительной цѣлю второй Русскій Купеческій

Семейно-Мануовальнiи вечеръ.

Плата за входъ съ мужщинъ 3 марки, съ дамъ 2 марки.
Начало въ 8 час. вечера.

Torsdagen den 4/16 Februari anstalles uti Rådhusalen för välgörande ändamål andra ryska handelssällskapets

Dans-soaré.

Entré för herrar 3 Fmk, för fruntimmer 2 mark.
Början sker kl. 8 e. m.

Söndagen den 19 Februari gifves i **härvarande Rådhusal**

KONSERT af **Pianisten Paramonoff o Professorerne Wurm och Raphoph.**
Närmare framdeles.

Wiborg den 15 Februari.

Notiser för dagen.

Målet mellan statsverket och Wuksenfällningskommissionen förevar i går ånyo till behandling inför rådstufvurätten, men tog för ytterligare utrednings vinnande uppskof till den 13 mars.
På Wiborgs sockens kommunalstämma den 27 dennes upptagas följande ärenden till behandling.
1:o val af vaccinatrix och barnmorska, hvilka båda tjänster komma att förenas;
2:o guvernörens utslag angående afgifvande af förklaring öfver de besvär, hvilka grefve Steven-Steinheil anfört öfver kommunalsekreterarevalet;
3:o guvernörens utslag angående stängandet af den s. k. nya vägen;
4:o kommunalstämmans viceordförandes anhållan om att bli befriad från denna sin befattning;
5:o kommunalnämndens ordförandes anhållan om att befrias från sin befattning.
Ruskeala kommun har beslutat hos guvernören i länet anhålla om att få betala sina kronoutskylder i ryskt mynt och att kursen beräknades efter 2 mark 20 penni för rubeln.
Konsert. Under dessa på nöjen fattiga tider kunna vi meddela våra läsare den glädjande underrättelsen, att fem professorer vid konservatorium i St Petersburg, hrr Baumbach, Weiss, Klupp, Dutschke och Krueger i sällskap med pianisten fröken Grosswaldt, från konservatorium i Frankfurt am Main, nästkommande vecka komma att gifva en konsert i härvarande rådhusal. Det musikaliska nöje denna konsert har att bjuda blir egendomligt i så måtto att samtliga närvarande konserterande herrar traktera blåsinstrumenter, nämligen flöjt, oboe, klarinett, valdhorn och fagott. Ehuru deras prestationer höra till den så kallade kamarmusiken och denna musikbranche på senaste tid idkats med förkärlek, torde det vara få af vår publik, som

varit i tillfälle att höra kompositioner utförda enbart af blåsinstrumenter eller af dessa i förening med piano. Då samtliga konsertgiffvare, enligt en recension från Dorpat, där de i denna månad uppträdt, vitordas som mästare på hvar sitt instrument, kan man hoppas att konserten har någonting gediget att bjuda på.

Frivilliga brandkåren i Kexholm beslöt på sammanträde den 12 dennes att uppföra åt sig ett eget hus. Såsnart plats härtill erhållits afstaden, ärnar man skrida till uppköp af stockar och annan byggnadsmaterial. Till våren förberedes ett lotteri till förmån för kårens byggnadsfond.

I polishäktet hafva under januari månad inalles 49 personer varit intagna.

Anslag för grekisk-barnskolor i Wiborgs och Kuopio län har beviljats med 5,000 mk årligen för tio år framåt, att användas såsom arvodesbidrag åt lärare och lärarinnor.

En konsert gifves härstädes söndagen den 19 af pianisten Paramonoff och professorerne Wurm och Raphoph.

Dödsfall. Öfversten Herman David Sanmark afled d. 7 febr. i Sordavala i en ålder af 55 år.

Ansökan om understöd. Sjukgymnasten Hilda Granqvist har anhållit om understöd af allmänna medel af 800 mk för att bli i tillfälle att å gymnasten J. H. Kellgrens institut i Sanna i Sverige utbildta sig i sitt fack. (N. Pr)

Afsägelse af landtdagsmannakandidat. Prosten Stenbäck har anmodat Satakunta meddela, det han oakadt hans helsotillstånd mycket förbättrats dock ej till följd af sina svaga krafter kan emottaga, i händelse han blefve vald till landtdagsman, detta uppdrag. Prosten Stenbäck anhåller därför om att hans ständsbröder ej måtte rösta på honom. (B. T.)

Möte kommer i enlighet med senatens beslut att hållas af landets samtliga krigskommissarier i Helsingfors fyra dagar under instundande juli månad. Öfverläggningarna komma främst att gälla uppbdsväsendet samt i sammanhang därmed stående frågor. (N. Pr.)

Novoje Vremja dementerar på sätt och vis sina tidigare utjutelser öfver vårt dissenterlagsförslag genom att meddela, det detsamma „enligt P:burskija Vjädmostis Helsingfors korrespondent“ icke berör de grekisk-katolske trosbekännarne i Finland. Därefter framhålls att i förslaget ingå strängare ansvarsbestämmelser mot proselytmakeri, att icke lutheraner ej få bekläda domarebefattning och i allmänhet ej någon tjänst, som helst obetydligt tangerar kyrkan, särskildt påpekas att lärare i historie ej få vara dissenters, och att endast lutherska hälgdagar erkännas.

Ständerna och styrelsen. Till Ständerna kommer snarligen, måhända nästa vecka, att utdelas berättelse om styrelsens tillgöranden i anledning af Ständernas beslut vid landtdagen år 1885.

Tullförvaltartjänsten i Kristinestad. Senatsextraktpisten A. B. Hohenthal har i senaten ansökt om lediga tullförvaltaretjensten i Kristinestad. Anslagstiden i Kejs. Senaten utgick i förgår.

— De ryske translatorne i K. senaten. Yngre e. o. translator för ryska språket i K. senaten, löjtnant A. Welin och senats extra ordinarie kammarskrifvaren O. L. Kyander ha ansökt om lediga yngre translators-tjensten för samma språk i K. senaten. Tiden utgick i förgår.

— **Språkfråga.** Guvernören i St Michels län har hos senaten anhållit om närmare föreskrift, huruvida till embetsbokföringen jämväl är att hänföra de redovisningar öfver allmänna kronomedel och uppboordsberättelser, som af vederbörande uppboordsmän afgifvas. Detta för att få utredd hvilket språk i dessa redovisningar och berättelser bör användas. Senaten har med anledning häraf förklarar, att enligt vederbörande författnings tydliga bestämmelse här bör begagnas samma språk som den länestyrelse, till hvilken handlingarna ingifvas, använder som sitt.

— **Hållskjutsningens nedåtgående.** Med huru mycket den samfärdsel inom Nylands län, som förmedlas af hållskjutsen, nedgått sedan förordningen af den 12 nov. 1883 träd i gällande kraft, d. v. s. ifrån den 1 januari 1885, framgår ur följande jämförelse:

År	I städerna	På landsdet.
År 1884	6,304	49,312
" 1885	3,437	24,726
" 1886	2,882	25,397

(N. Pr.)

— **Byggnadsverksamheten i de nyländska städerna 1886.** Ut i Helsingfors stad uppfördes af enskilda personer under året 19 nya sten- och 54 trähus för en sammanlagd kostnad af 2,245,000 mk, uti Borgå 13 nya trähus för 54,000 mk, uti Ekenäs 3 trähus för 16,000 mk och uti Hangö 15 hus för 50,000 mk. Dessutom hafva under året flere större såväl allmänna som enskilda hus i Helsingfors stad belagts med arbete.

(N. Pr.)

— **Landsmän i utlandet.** I Stockholms blad läses följande nyhet. Från Finland har ingått telegrafiskt meddelande, att dess skickligaste skridskoåkare i konståkning, hr Sundgren från Helsingfors, kommer att deltaga i den internationella skridskotävlingen på Nybroviken den 19 dennes. Hr Sundgren är innehafvare af "guldskridskon", det förnämsta utmärkelsetecken, som för skridskoåkning kan erhållas i Finland; han har i täfning med den i Stockholm för ett par vintrar sedan uppträdande finska skridskoåkaren Catani besegrat denne och anses allmänt som en mycket framstående konståkare.

— **Sjelfmord.** Från Uleåborg telegraferas i förgår genom F. T., att kronolänsmannen i Ijo distrikt H. A. Holmqvist i söndags skjutit sig i Haukipudas. Den afidne var född 1847 och hade tillträd sin tjänst år 1872.

— **Till smörproducenter och exportörer i Finland** har hr M. von Haartman utsändt ett cirkulär, hvori nämnes, att han, då ångbåtskommunikationen från Hangö nu antagligen för längre tid afstannat, och stora förluster måste uppstå, om man blefve tvungen att för denna tid i Finland upplägga vårt mejerismör, afrest till St Petersburg för att söka ordna transporten af nämnda vara denna väg till England.

För uppgörelse af öfverenskomelser beträffande transporten af det finska mejerismör från Petersburg till Hamburg har hr v. H. satt sig i förbindelse med vederbörande expeditorer och järnvägsförvaltningar och har äfven lyckats i alla afseenden uppnå tillfredsställande resultat, hvilket gör det möjligt att sända smör till Hamburg på jämförelsevis kort tid och till moderata kostnader. Dessa hafva öfverenskommit till inalles 1 rubel 1 kopek per pud, d. v. s. 3 rubel 64 kopek per drittel, hvilket med en kurs af 217 gör i finskt mynt 7: 90 pr drittel eller omkring 8½ pi pr skålp. för hela frakten från St Petersburg till Hamburg.

Denna järnvägsfrakt är beräknad för partier om hel vagnslast. För mindre sändningar äro omkostnader beroende af partiets storlek. Dock torde våra smörförsändningar under alla omständigheter blifva så stora att de kunna ske i hela vagnslaster.

Expeditionskostnaderna i Hamburg och ångbåtsfrakten därifrån till England kan hr v. H. ännu icke bestämt uppgifva, innan han blifvit i tillfälle att därom uppgöra aftal i Hamburg, dit han ärnar afresa; men de torde under alla omständigheter, säger han, icke öfverstiga *Smc* 2: 60 pr drittel. De sammanlagda transportkostnaderna skulle sålunda blifva från St Petersburg till London, Hull eller Newcastle *Smc* 10: 50 pr drittel, mot *Smc* 5: 50, som kostnaderna utgå från Hangö via Köpenhamn. Skilnaden utgör sålunda omkr. 4 pi pr skålp.

Genom att med lämpliga medel förkorta tiden för godsets öfverföring å den tyska gränsen vid Wirballen och genom att påskynda expeditionen från Eidkuhn torde transporttiden från St Petersburg till Hamburg kunna inskränkas till omkr. 12 dagar, och då ångbåtar afgå från Hamburg till England snart sagt hvarje dag, kan smör uppnå den engelska marknaden inom förloppet af omkr. 17 dagar efter afsändningen från järnvägsstationerna i Finland, en tid som med 5 dagar öfverstiger den tid, som fordras för dess sändning via Hangö och Köpenhamn.

De, som vilja begagna sig af den nya exportvägen, böra efterhand och på dagar, som bäst lämpa sig för producenten, afsända sitt smör pr järnväg till St Petersburg och herr Taivalants emottagande.

Järnvägsfrakten till St Petersburg

kan efter önskan betalas å afgångsstationen eller i St Petersburg; men frakten å de ryska och tyska järnvägarna måste betalas vid inlemnandet; och då dessa utlägg icke så för en sådan vara som smör godtgöras genom efterkraf, nödgas hvarje afsändare tillhandahålla herr Taivalant nödiga medel för frakternas liqviderande, hvilket det naturligtvis tillkommer den i Finland begagnade agenten eller exportören att ombesörja. Hr Taivalant, som är järnvägens tjänsteman och ombudsman i St Petersburg, kommer att för de i sådant afseende honom tillsända och anförtrodda medel aflemna behörig redovisning.

— **Gripen förrymd fånge.** Lifstidsfången Matts Vilander, som den 1 dennes lyckades rymma ur länehäktet i H:fors, greps i förgår af polisen i portgången till gården n:o 9 vid Lilla Robertsgatan. Detektiva polisen Forsström, som grep rymmaren, bade först observerat honom på Högbergsgatan, men Vilander, som märkte oråd, tog till flykten, förföljd af Forsström och poliskonstapeln Tapper. Vilander var just i begrepp att klifva öfver ett plank i portgången till nämnda gård å Lilla Robertsgatan, då han greps och återfördes till länehäktet.

— **En egendomlig olyckshändelse** inträffade härom dagen i Tammerfors bränneri, Medan kontrollören major Backman höll på att mäta bränvin, gick tappet till ett kärl upp så att bränvinet började rinna på golvet. För att hindra detta stack major B. in handen, men brände därvid illa sina fingrar. På samma sätt gick det med fyra andra personer, som den ena efter den andra försökte att häjda strömmen. Major Backmans och en annan karls fingrar äro så illa brända, att det lär vara fråga om att amputera dem. Omkring 700 kannor bränvin gingo förlorade. (T. S.)

— **En björnhona med 3 ungar** har skjutits af några herremän i Salmis. (Laat.)

Literatur och konst.

— **På G. W. Edlunds förlag** har utkommit ett med praktfullt omslag försedt album bärande titeln "Zakarias Topelius. Minne af festdagen den 14 januari 1888".

Häftet innehåller en återblick på de yttre konturerna af skaldens lifnad, en beskrifning af festen i studenthuset, svallvågor af Topeliifesten, helsingar, adresser och telegrammer till Zacharias Topelius, förteckning öfver skaldens i tryck utgifna skrifter m. m.

På omslagets baksida ses i vackert litografiskt tryck en vy från Pungaharju och på den främre ett annat finskt insjöländskap. Häftet prydes dessutom af ett porträtt af skalden.

Ryska notiser.

— **En liten beställning.** Expeditionen för förfärdigandet af statspapper har enl. "Novosti" erhållit beställning på 40 miljoner ark bandroller för tobaks och spritvarukontrollen, 40,000 exemplar urikes pass i bokformat, 35 miljoner stämpelmärken, 4 miljoner qvittensblanketter, 400,000 stycken tobaksstämpelmärken och 20,000 passblanketter för polska guvernementer.

— **Huru mycket Petersburg dricker.** 1886 konsumerades i P:burg 239,860 hektoliter 40 proc. spritvaror eller omkring 25.8 liter på hvarje innevägnare. Dessutom dracks där 899,740 hl. öl d. v. s. omkring 43 liter på person.

Från andra länder.

— **En teaterolycka i Danmark.** En afton i förra veckan tilldrog sig på teatern i Fredericia en olycka, som lätt kunnat få betänkliga följder. Midt under uppförandet af skådespelet "Dansk eller tysk" i en kämpascen, vid hvilken förutom skådespelarne en mängd statister voro tillstädes, brast teatergolvet med stort brak. Skådespelare och statister tumlade ned om hvarandra. Flere fingro sina händer skadade och en erhöill ett sår i hufvudet. Annars skedd ingen allvarssammare olycka.

— **Efterdyningar efter påvens jubileum.** Påvens kammartjänare, Werdez, skall enligt hvad det påstås ställas inför domstol, emedan han sönderslagit den servis från hvilken hans helighet ätit under de senaste jubileumdagarne, samt försålt skärfvorna å de "troende" för ganska anseeliga summor. Då servisskärfvorna ej räckte till för hela den mängd som önskade däraf, söndrade han ännu flere kärl. Vid en undersökning i Werdez bostad fann man 26,000 lires, ehuru han förut ej haft någon förmögenhet.

— **Ofantliga snömassor** hafva fallit i Tyrolen, Ungarn och österrikiska Schlesien. De äldsta innebyggare påminna sig ej en dylik vinter. Förbindelsen mellan städer och byar samt nästan all järnvägstrafik har afstannat genom hopad snö och laviner.

— **Ett telegrafiskt samtal** egde härom natten rum mellan utgivaren af Pall Mall Gazette i London och en af tidningens speciella korrespondenter som befunn sig i staden Victoria på Vancouverön längst ute på Canadas Stillahafskust. Afståndet mellan London och Vancouver är 7,000 eng. mil, och det vittnar om till hvilken hög grad af utveckling den telegrafiska samfärdseln nått, att svar på den första hälsningen från London anlände inom fyra minuter. Samtalet var långt och afbröts i nära en

timme, till följd däraf att mellan Winnipeg och Klippbergen en snöstorm sönderlet telegraftråderna. Det afslöts med utbyte af hälsningar mellan utgivaren af Pall Mall Gazette och stadsmyndigheterna och pressen i Victoria.

— **En kines i klämma.** Följande enligt pariserbladens åsigt synnerligen komiska händelse tilldrog sig nyligen på Avenue de Bois de Boulogne.

Omkring kl. 11 på förmiddagen syntes en kines, som är medlem af den kinesiska ambassaden, i en lång klädning af ljusgult siden på promenaden och såg med förvånade blickar och ett välviligt småleende på det rörliga pariserlivet. Plötsligt uppträdde några herrar åtföljda af en dansk dogg på skådeplatsen. Hunden, som synbarligen aldrig förr sett en kines, syntes bli något förbluffad, då den fick sigte på den gula klädningen. Den närmade sig kinesen, nosade på honom på alla sidor och gaf sin stora missbelåtenhet tillkänna genom ett lifligt morrande. Kinesen, som fann hundens uppträdande särdeles indiskret, ropade å den på kinesiska flere vackra saker, dem ingen likväl förstod, allraminst hunden, hvilken nu började gå mera aggressivt tillväga. Slutligen grep kinesen till sin paraply och satte sig i försvarsposition. Han sprang hit och dit, hvarvid hans långa hårpiska råkade i lifligt svängning. För hunden syntes emellertid just hårpiskan vara det oangenämaste i hela uppbenarselsen, ty plötsligt fattade den med tänderna tag i piskan och begynte draga den stackars sonen af midtens rike med sig. Man kan tänka sig den munterhet detta uppträde väckte bland de promenerande. Kinesens förtviflan var lika stor som hans rop voro starka. Af dessa skrämdes slutligen hunden, som släppte sitt tag i hårfåtan och sprang till sin herre af hvilken den undfångades med en allvarlig upptuktelse. Hundens tjut gjorde på kinesen, som tydligen är en stor djurvän, det bästa intryck. Han lugnade sig snart och då hårpiskan icke det minsta blifvit skadad, torde detta aflöpa utan några vidare diplomatiska svårigheter mellan Frankrike och Kina.

— **Ett af olycka hemsökt land.** Telegrafiska underrättelser från London meddela, att Kina äno hemsökt af en fruktansvärd öfersvämming. Floden Hoanghos vatten har återigen höjt sig i en förfärande grad samt förstört ris och teplantager på en ofantlig utsträckning. Flere tiotal tusen människor hafva drunknat och miljoner af den vid floden bosatta befolkningen hotas af hungersdöden.

— **Häftiga snöstormar** ha i slutet af förra månaden rasat i Wolhynien. En mängd människor ha omkommit och hungersnöd råder i flere byar.

— **Ännu ett nytt, stort lif försäkringsbolag** är enligt Svensk Assurans tidning under bildning i svenska hufvudstaden.

Ett äfventyr vid rysk-österrikiska gränsen.

Skildring af en österrikisk officer.

Öfvers. för Wiborgsbladet.

(Forts. o. slut fr. n:o 37.)

Det ännu af ingen vetenskap definierade medium, som afägnar människor eller närmar dem hvarandra och kallas antipati och sympati, tog äfven här snart ut sin rätt. Smirnoff kände snart att jag hade ett godt hjärta; och detta väckte hans förtroende; han kände dessutom min andliga öfverlägsenhet och böjde sig därför. Hans hemby låg bakom Kieff; tre år måste han ännu tjena, därpå skulle han begifva sig hem och gifva sig, ty han hade där hemma en brud, som lofvat vänta på honom så länge, och hans fader hade egen gård. Ryssens hela godmodighet visade sig hos den unge kosacken, som berättade så öppet sina förhållanden, att jag ej hade hjärta att gifva ut-

tryck åt mitt tvivel, om bruden verkligen skulle bli trogen så länge.

Ändtligen kom postkommendanten; det var en vaktmästare. Denne trodde jag mig kunna öfvertygga om ändamålslösheten, ja, olagligheten af min arrestering, men förgäves; uniformen kände han nog, men den kunde vara en förklädnad, ty skrinet, det välsignade skrinet. . . . Då beslöt jag mig att bryta upp det. Men vaktmästaren invände, att detta ej skulle gagna till något, emedan endast kaptenen kunde afgöra saken och han var stationerad flere mil därifrån. Till häst kunde man komma dit på 5 timmar och egentligen skulle jag som arresterad smugglare eskorteras dit till fots af rikdande kosacker. Men sedan vaktmästaren funderat några minuter, lofvade han gifva mig sin häst

Kl. 3 om morgonen skulle vi bryta upp; jag hade önskat att det skett tidigare. Hvad brydde jag mig om en ridt genom natt och dimma? Tanken att måsta tillbringa hela natten här, medan möjligen där hemma min fränvaro förorsakade ett alarm, som gjorde sakens hemlighållande omöjligt, försatte mig i en högst obehaglig stämning. Nu var jag helt och hål-

let öfverlemnad åt sig sjelf, d. v. s. två soldater blefvo väl i rummet och syntes bevaka mig; men vaktmästaren och korpralen hade dragit sig till sitt rum och jag satt allena vid bordet. Oupphörligt hörde jag utanför min räddares högljudda skällande, hvilken, såsom det syntes, höll vakt hela natten. Hade ett lyckligt tillfälle fogat, att den följde med patrullen, eller hade dess skarpa öra hört mitt nödrop ända hit? Bland de tankar, som genomkorsade min hjärna, nedstämde mig äfven den, att min fränvaro måste verka tryckande på hela sällskapet, som i dag var församladt på egendonen. Tre månader hade jag varit där i kvarter och kände mig samt behandlades som en medlem af familjen. Husets enda son, en tolfårig gosse, formligen hängde vid mig, frun, utrustad med alla de behag, som naturen förlänat polskorna, hade verkligen hjerta och var fri från den stolthet, man vanligen tillskrifer dessa damer, ja, en så god husmor man kunde önska sig. Herr v. Saviczevski hade förr varit Chasseur d'Afrique i Algier och deltagit i fälttåget på Krim; han var ett gammalt troget soldathjerta, umgicks ännu med förkärlek med officerare och värderades af dem alla. Hvarje officer, som inkvarteringsse-

deln eller tillfället fört till honom, var gäst i hans hus och så var äfven jag.

Af allt sitt hjerta glädde sig alltid Saviczevski när vädet var så bistert, att jag ej kunde gå ut på fältet. Då hemtades samovaren på bordet och vi berättade våra fälttågsminnen, Saviczevski berättade om Algier och Krim och jag om Böhmen. Han hade antagit mycket af fransmannens väsen och var en god berättare. Så hade äfven denna afton blifvit angenäm, om jag ej valt en kortare väg, för att komma förr fram, hvilket gjorde att jag icke kom alls. Vid dessa och andra tankar somnade jag in, naturen tog slutligen ut sin rätt.

I vakthuset hade man ingen termometer, men då vi uppbröto, knep kölden så näsan tillsammans, att jag velat svära på att det var under 30 grader kallt. Snön knarrade under hästarnes hofvar och natten, eller egentligen morgonen, ty klockan var endast 3, var så mörk, att jag knappast kunde se vägen; men man hade sört därför: till höger om mig red en kosack och till venster korpralen Smirnoff, hvilken vaktmästaren, för att bespara sig en skriftlig anmälan, hvori han ej torde varit aldeles bibelhaft, medskickat som framställare

af saken. Vi redo sakta framåt, men då stjernorna började visa sig, bar det af i skarpaste traf. Hästarne voro präktiga djur; ehuru stora och starka, voro de dock så smidiga, att de togo hvarje hinder med lätthet.

Den skarpa ridten värmdde kroppen och jag var vid godt mod, ehuru jag ej hade klart för mig huru äfventyret skulle sluta. Mina tankar härom afvändes dock af Smirnoff, som åter började tala om sitt hem och sin brud, ett tema, som tycktes vara synnerligen kärt för honom. Men nu hade vi kommit till en station, äfven ett vakthus vid gränsen, hvarest hölls en längre rast och hästarne blefvo fodrade. Smirnoff bjöd mig speck, bröd och bränvin. Jag tog specket, men bränvinet luktade så illa, att jag slog ut det. Den som känner det ryska bränvinet, sådant den gemene mannen dricker, begriper, hvarför så kolossala kvantiteter bränvin smugglas från Österrike till Ryssland, ty den usla ryska produkten är tre gånger dyrare än det sämsta österrikiska bränvin, som i jämbredd därmed kan kallas likör.

I raskt tempo gick det därpå vidare och kl. 8 om morgonen stego vi från hästarne vid kaptenens sta-

— Grefve C. G. Wrangel, den framstående hippologiske författaren, har enligt Norsk Idrätsblad blifvit utsedd till chef för ett ungerskt privatstuteri på 100 ston.

— Tidig vår. I Londons förstäder börja redan Crocus och hyacinter knoppas i trädgårdarne. Flyttfågeln ha visat sig på flere ställen i England, och lårkorna sjunga i skyn. Alt tyder, säger ett engelskt blad, på att våren skall komma tidigare än vanligt.

— Tryckfriheten i Tyskland. I sitt tal i tyska riksdagen i sista måndags en vecka tillbaka yttrade Bebel: „Socialistlagens § 19 handlar om förbudna flygskrifter. Hittills var det högsta straffet 6 månader, nu skall det höjas till 1 år. Men nu uppgår antalet af förbudna skrifter till 2,000, och jag kan nämna er 500 flygskrifter, om hvilka ingen vet, att de äro förbudna, och när ni har läst dem, skall ni säga: det där kan likväl icke vara förbudet“.

— Ostronätande apor. I hafvet utanför kusten af Birma ligger en liten samling af ännu öga kända öar, kallad Merghi- eller Merguiarkipelagen. Den största af dessa öar är ungefär 4 svenska mil lång och ett par mil bred. Den är fylld med berg, som äro betäckta med en rik växtlighet och från hvilka en mängd floder nedströmma. Invånarne, som lefva af fiske, uppgå knapast till ett tusental. På ön finnes godt om tigrar, ormar, björnar och apor m. m., hvilka där lefva ostörda af människorna.

Bland dessa apor finnes ett slag, hvars individer äro stora älskare af ostron. Då det är ebb, ser man dessa apor stiga ner i stora skaror till stranden för att njuta af sin älsklingsrätt. För att komma åt ostronen begagna sig aporna af en sten, med hvilken de slå på skalet, tills detta krossas. Aporna fatta därpå ostronet med fingrarna och föra det till munnen.

Det är en engelsk naturforskare, hr Carpenter, som gjort denna upptäckt. Det märkligaste är, att då han hastigt skrämde aporna på flykten och de därvid qvarlemnade de stenar, hvarmed de krossat ostronskalen, fann han att dessa stenar ej voro tagna på måfå nere vid stranden, utan att de voro valda med mycken omsorg, för att med lätthet kunna hållas i handen. Som dylika stenar ej funnos på stranden, hade aporna således utvalt dem och fört dem med sig från det inre af ön.

tion. Jag måste vänta i förrummet, korpralen gick först in och afgaf sin berättelse.

Det var söndag, folket gick i kyrkan och jag tänkte, att pastorn i dag förgäfvos sökte mig på min vanliga plats nära altaret. Korpralen kom ut och kaptenen, som hette Nikolai Nikolajevitsch, emottog mig med en orden på bröstet och mössan på huvudet. Det var en besynnerlig blandning af högmod och osäkerhet, som kännetecknade kaptenen. Han stälde sig slutligen på den ståndpunkten, att han sade, att det var möjligt, att jag var officer, men han visste det dock icke och hade ej annan utväg än att anmäla där-om åt sitt öfverbefäl, medan jag genast måste afgå till det inre af riket med en transport af smugglare, ty officiellt måste jag behandlas som sådan, ehuru han personligen trodde mina uppgifter. Skulle diplomatiska efterforskningar vidgifva att jag verkligen var officer, så skulle jag på diplomatisk väg genast frigivas.

Utsigten att blifva föremål för diplomatiska förhandlingar, jagade i mina lemmar en skräck, som nästan var större än ängesten för de förmenta vargarne. Då blickade jag döden i ögonen; det öde som nu förestod mig, var evig landsförvisning från det älskade hemmet; ty jag visste mycket väl, att den som blir föremål för diplomatiska underhandlingar, måste vara välsignad med en så hög ålder, som väl förekommer i bibliska historien, men icke i garnisonslivet. Då observerade jag att kaptenens blick var fäst på min venstra sida. Ja verkligen, der hängde det olyckliga skrinet. O, hvilka

Telegram
till Wiborgsbladet.

Frankrike — Ryssland.

Paris den 14 februari. Kammarpresidenten Floquet gaf i går en diner, som bevisades af Carnot och hela diplomatiska kåren, däribland äfven ryska sändebudet v. Mohrenheim. Floquet underhöll sig på det hjärtligaste sätt med Mohrenheim.

Tonkinfrågan i franska deputeradekammaren.

Paris den 14 februari. Efter en längre debatt afslög kammaren med 256 röster mot 256 den för Tonkin begärda krediten af tjugu miljoner. Ministerpresidenten förklarade att om kammarens votum vore liktydigt med en uppfordran att utrymma Tonkin, så afsade sig regeringen hvarje ansvar därför. Betydde det åter endast en uppfordran till sparsamhet, så vore regeringen beredd att åtnöja sig med endast 19,800,000 francs. Denna summa godkändes af kammaren med 264 röster mot 256.

Italienarne i Abyssintien.

Rom den 14 februari. Från Massauah meddelas att sedan järnvägen till Dogali numera är färdig hafva italienarne dit förlagt sina proviantmagasin.

Politisk afdelning.

Enligt hvad från Konstantinopel förmedlas till Pol. Corr., hafva förhören med de tre personer, hvilka af myndigheterna i Adrianopel häktats och blifvit afsända till Konstantinopel, lämnat viktiga upplysningar om de planers organisation, som afse en upprensning i Bulgarien. För närvarande spanar den turkiska polisen efter de nedgrädda vapen, som voro bestämda för utrustande af de två friskaror, hvilkas organisation i Adrianopel af Mustapha-Pascha upptäcktes och gjordes om intet. Af den redan försiggående undersökningen har framgått, att förre montenegriske sändebudet hos Porten, Bakitsch, varit invid i alla enskildheter i dessa anslag. Som verksamma deltagare nämnas dessutom kosacken Achinow och en viss Madjarow. Man har funnit bevis för, att talrika ryska och montenegriska sändebud alt ännu på särskilda orter äro verksamma för förberedande af större oroligheter i Bulgarien under nästa vår.

qualfulla ögonblick beredde icke det oskyldiga instrumentet mig! Demosthenes var en stympare mot den vältalighet jag nu utvecklade, för att öfvertyga Nikolai Nikolajevitsch, att skrinet icke innehöll något kontraband. Jag bad om en knif, för att genast spränga det upp; jag var beredd att göra allt, för att undgå diplomats händer. Då körde en släda på gården — och Saviczevski hoppade ut. Han stormade in rummet, föll mig om halsen och tryckte handen på Nikolai Nikolajevitsch, som hjärtligt helsade honom. De voro gamle bekante, ty Saviczevski var gränskommissarie, hvilket jag icke visste. Nu blef saken förklarad. Jag for hem med min värd, men Nikolai Nikolajevitsch behöll skrinet, tills jag sände honom nyckeln, hvarpå han återsände det.

Aftonen var för sällskapet verkligen förlorad, ty husfolkets stämning smittade på gästerna. Soldaterna sökte mig, då jag ej ännu kl. 1 om natten var hemma, på ryskt område, funno spåren från gravnen till vaktuset, hvilket de ville storma, men blefvo snart öfvertygade, att jag ej mera var där. Deras rapport förde Saviczevski till Nikolai Nikolajevitschs högkvarter. Hvarochen teg då med hela historien och att jag nu sjelf förrådit den, är ej farligt, emedan jag redan avancerat och man således ej mera kan bestraffa mig. Kapten Nikolai Nikolajevitsch, hvilken jag hoppas äfven har avancerat, vill jag likväl underrätta, att i skrinet dock fans kontraband, ty nivelteringsinstrumentet var fylldt med alkohol.

Äfven Corr. de l'Est erhåller oroande underrättelser om bulgariska emigranternas intriger i Adrianopel och äfven ryssar betecknas som medverkande i dessa sammansvärjningar. — „Skulle verkligen“ — skriver St. Pet. Ztg — „ryssar vara delaktiga i dessa vedervärdiga och löjliga sträfvan, så diskreditera de endast sitt stora fosterland, förderfva förhållandet mellan ryssar och bulgarer ännu mera och framkalla den misstanke, att Rysslands styrelsekretsar kunde godkänna hemliga sammansvärjningar och attentatsförsök. För man tag på dessa märkvärdiga bulgariska folkets lyckliggörare, skall helt säkert samma öde beredas dem, som den framlidne kapten Nabokow. Med dylika medel kan den bulgariska frågan icke lösas“.

Den tyske kronprinsens sjukdom och farhågorna för hvilken utgång den ännu kan komma att taga har mer än förut fäst allmänna uppmärksamheten vid hans älsste son, den presumtive arvingen till Tysklands kejsaretron, prins Wilhelm af Preussen. Denne har som bekant alltid ansetts vara till själ och hjerta endast militär, för krigarens yrke föraktande alt hvad konst, vetenskap, handel och industri heter. Det är troligen för att motväga det ogynnsamma intrycket af en sådan uppfattning, som prinsens begagnat ett nyligen lämnadt tillfälle att lägga i dagen det han hyser äfven andra intressen än de militära. Vid en för den brandenburgska provinsiallandtdagen gifven diner höll prinsens ett tal, däri han yttrade:

„Under min ridt genom Mark Brandenburg under loppet af de senaste manövrerna har landets blomstrande odlingar och dess i full gång varande fabriker öfvertygat mig om att den sanna grunden för folkets välstånd är att söka i ett ärligt och sträfsamt arbete. Jag vet mycket väl att jag inför den stora allmänheten, isynnerhet i utlandet, framställes såsom hysande endast lättsinniga, äregiriga krigstankar. Gud må dock bevara mig för ett dylikt brottsligt lättsinne; jag tillbakavisar med harm dessa beskyllningar. Dock, mina herrar, jag är soldat och alla brandenburgare äro soldater, det vet jag. Låt mig därför sluta med de ord, som vår store kansler i måndags tillropade riksdagen, hvilken på denna dag visade oss det storartade skådespelet af en hand i hand med rege-

Wiborgsbladets följetong.

han plågar och talar latin vid alla tillfällen. Christen Post anförtrodde mig i går i all hemlighet att far talat latin i sockenstämmen och att Anders Knudsen, som är friskolelärare, blifvit illamående och fått bäras bort.

Tant Stine deremet är icke riktigt i humör. Jag tror att hon saknar mig i köket och mejeriet, den goda gamla varelsen. Ty god är hon likväl, oaktadt hon är så sträng. Nu förargar hon sig öfver pigorna hela dagen igenom; jag kan se det på hennes händer, det kommer hvarje ögonblick en ryckning i dem, som mina öron mycket väl påminna sig från forna dagar.

Hvad denna tid dock ligger långt borta nu! Det är underligt och så är det äfven på sätt och vis bedröfligt, då jag likväl fortfarande är så ung och okunnig. Om jag vore äldre och klokare skulle jag helt säkert bättre förstå det jag läser med min vän trollkarlen, och då skulle han icke skaka på huvudet med en sådan medlidelse min och kalla mig en liten grön knopp. Men måhända skulle han då icke heller berätta så vackert som han gjorde i går, om huru det går till när knoppen utvecklar sig och blir en fin, doftande ros. Och måhända är dock alltsammans bäst som det är.

ringen gående folkrepresentation, i det jag gifver kanslerns ord en särskild tillämpning på Mark Brandenburg: Vi brandenburgare frukta endast Gud, men eljes intet i hela världen“.

Det är ganska karaktäristiskt att prinsens började med att prisa det fredliga arbetet, men slutade med att lofsunga militärståndet, dit han tyckes räkna icke allenast sig sjelf, utan alla brandenburgare. Var det verkligen hans mening att söka rentvå sig från beskyllningen att vara en inbiten militär, ingenting annat, så valde han åtminstone en ganska dålig utväg. Ty som sådan framstår han efter detta tal måhända ännu mer än förut.

Trippelliansen tyckes vinna en anslutning af alt flere makter, större och mindre, om de ock icke binda sig vid alliansen genom någon formell traktat. I Berlins politiska kretsar tillmåter man stor betydelse åt rumäniske ministern Sturdzas nyligen gjorda besök i Wien, Berlin och Friedrichsruhe samt uttalar sin stora tillfredsställelse öfver att den nuvarande regeringen vid de senaste nyvalen vunnit en glänsande seger. Regeringspartiet i den nya kammaren utgör en majoritet af 2/3 och är sålunda i stånd att hålla den ryssvänliga minoriteten i tygeln. Äfven Serbien antages, trots kung Milans ryska sympatier, kunna räknas till de stater, som i händelse af en konflikt med Ryssland komma att sluta sig till Österrike. Och slutligen är det numera uppenbart att England i princip anslutit sig till trippelliansen. Det af „Neue freie Presse“ nyligen offentliggjorda innehållet af alliansfördraget dementeras visserligen från Wien, men att döma af gårdagens telegram torde dock vid sidan af nämnda fördrag finnas en särskild med England träffad öfverenskommelse om skyddandet af de österrikiska och italienska kusterna. Hvad England betingat sig i ersättning härför, därom saknas dock tillvidare hvarje antydning.

Två militärstater.

I danska tidningen „Politiken“ läses följande jämförelse mellan Danmark och Tyskland.

„Likheten mellan Danmark och Tyskland är så i ögonen fallande att till

och med ett barn kan se den. Hvardera staten har nedlagt all sin kraft i att utveckla sig i militäriskt hänseende, så att den i händelse af krig är försvarligt rustad och i stånd att afslå hvilket angrepp som helst.

Bägge staterna styras af politiska talanger, Bismarck och Estrup, och i spetsen för de båda ländernas militärväsende stå två sådana storheter som Moltke och Bahnsen.

När Tyskland efter förloppet af ett par månader har slutat sin nya organisation af hären, ställer det en miljon vid hvardera af sina två gränser och behåller ändå en miljon i reserv.

När Danmark efter förloppet af några årtionden får Köpenhamns befästade fullbordadt, torde det vara på tiden att kassera altihop och börja på att ändra det i öfverensstämmelse med de nyaste reglerna för befästningskonst. I krigstid disponerar Danmark öfver 50,000 man. När ett par tusen sändas till de städer, där vi vänta fiendens angrepp, ha vi i behåll 500 gensdarmer och 100 lifjägare.

När det kunde hända, att den tyska armén skulle rycka in i Danmark, kunde vi ställa precis 1 man mot 60 tyskar.

Om Tyskland skulle låta 50,000 af sina soldater rycka mot 50,000 af våra och alla mördade hvarandra — skulle Tyskland ha i behåll 2,950,000 man och Danmark endast — hr Bahnsen.

Som en extra bevilling för det nya härförelagetsrealisering har den tyska riksdagen i dessa dagar voterat 280 miljoner mark, hvilket går jämt upp mot Danmarks samlade statsinkomster under fyra år.

Emot detta tyska folkoffret på 280 miljoner ställer Danmark den privata sjelfbeskattnings på 1 1/4 miljon. När den privata sjelfbeskattningen fortgått i 200 år till, är den godt på väg att nå de tyska miljonerna.

Om alt mankön i Danmark — från de i vaggan till de på grafvens brädd — trädde beväpnadt fram, stode det tre tyskar mot en dansk.

Om alla danska qvinnor ryckte sina män till undsättning, och om de två miljonerna danskar och ett lika stort antal tyska soldater dödade hvarandra, skulle Danmark ändå icke ligga tomt och öde. Det skulle ännu bli en miljon tyska soldater öfver för att befolka det. Till tröst för danska militarister kan dock den om-

För utklipp.

nigen, som stundom med en tung suck slog upp emot stranden, var det enda ljud som hördes.

Fiskarene voro ute på sjön och deras hustrur, som varit uppe största delen af natten, togo sig en liten lur; barnen sutto och sofvo i skolan.

Så galade en tupp och derefter blef det tyst igen.

Hörde lotsåldermannen i luften ljud liksom af starka vingslag? Darrade hans själ vid denna hemlighetsfulla susning, som åtföljer ödesgudinans förfärliga segertåg?

Tyvärr bjuder sanningen oss att tillstå det lotsålderman Bom alldeles icke hörde något dylikt och att sådana förmimmelser voro fullkomligt främmande för hans själ.

Och likväl borde han, som enhälligt erkändes vara Rönshoveds ledande man, hafva varit så mycket framom sin tid. Han borde hafva känt på sig att en ny tidsålder grydde öfver orten och att det verkligen var ödets gudinna som närmade sig, oaktadt hon denna gång kom i en vacker ung dams skepnad, och oaktadt hennes triumfvagn hade en omiskännelig likhet med köpman Nielsens hyrvagn inne från staden.

Den vek i samma ögonblick ner genom hälvägen mellan backarna som lotsåldermannens öra uppfångade ett klingande ljud från tullkontrollörens hus hvarvid han med en vredgad blick vände sig om. Hans ansigtstfärg gick från barkbrunt öfver till blodrött.

„Det förbannade spelverket“, brummade han.

Han menade tullkontrollörens nya fortepiano.

När man der på orten talade om kontrollörens nya fortepiano, var det icke i motsats till något gammalt instrument af detta slag; det hade aldrig haft någon föregångare. Man ville

ständigheten tjena, att ett inryckande af hela den tyska armén i Danmark vore omöjligt. Om man nämligen tänkte sig, att alla de tre miljonerna ryckte in öfver södra gränsen i leder på sex man och med en alm mellan hvarje led, skulle spetsen af armén vara ute i Skagerak, norr om Skagen, innan den sista halva miljonen hade kommit öfver gränsen.

En messhake.

af *André Theuriet.*

— Ja, du ser på den här portieren! . . . Är den icke präktig? Du skulle hysa ännu större intresse för densamma, om du visste, hvarifrån den härstammar, och hur jag har fått fatt uti den.

Nämnda portiere utmärkte sig verkligen både genom en vacker röd färg och genom ett vackert mönster. Den var ett praktfullt stycke myrtergrön Genuasammet, och ned igenom dengick ett bredt guldkors, som var ytterst smakfullt dekoreradt med silfverbrodier.

— Jag har köpt den i Spanien — det var sista april, då jag var i Valencia — ursprungligen har den varit en messhake. När jag ser på den, skådar jag åter parken med dess orangeträd fulla af blommor och frukt . . . Valencia träder åter fram för min blick, sådant jag såg det om aftonen, då den lifliga, föröjssamma befolkningen fylde gatorna, och då på torget fyrverkerier afbrändes till helgonens ära . . . nu står åter det intryck klart för mig, som jag fick af denna stad, hvilken obestriddt är den behagligaste, lifligaste och rikast blomsterprydd af alla de spanska städerna.

Jag hade tagit in i „Fonda de Paris“ och spaside hvar dag vid table d'hôte. Midt emot mig satt en ung prest. Han var blek och såg lidande ut. Omkring hans fint formade läppar låg ett melankoliskt uttryck. Hans kolsvarta ögon strålade. Han kunde tala franska, och vi kommo därför snart i samspråk. Han hette don Palomino, och jag fick veta, att han var kaplan i en köping i närheten. På grund af en balsjsjukdom hade han tagit in i Valencia för att genomgå en kur. Ett rum hade han hyrt ute i staden, men han åt alltid på hotellet, där vi därför sammanträdde vid bordet två gånger om

dagen. Han var en bildad man och mycket behaglig att tala med. Den grundton af melankoli, som genomgick hela hans väsen, skrämde mig icke. Tvärtom, vi kände oss sympatiskt stämde för hvarandra.

En morgon hade jag gått ut för att spatsera på torget. Hvad det var för en fröjd för ögat att se detta torg, där det låg i den friska, klara luften, bekransadt af butiker, med utspända, sluttande tälttak, som kastade skugga öfver trottoiren, och omvexlade med ljusreflexerna. Där vimlade af korgar, fulla af apelsiner och citroner; i större korgar voro massor af smultron, hvilkas blodröda färgton härligt harmonierade med lemoners och mandariners mörkare färg. Här och där funnos också buketter af nejlikor och röda rosor, hvilka unga flickor hade brädt med att ordna — vackra, unga flickor, ljushåriga och med vit hy, knubbiga och leende; deras tal ljöd som musik, och deras ögon påminde om det mjukaste siden. Emellanåt mög sig en solstråle in under den utspända segelduken. Än kastade den ett lekande ljus öfver en hög apelsiner, än öfver en blombukett, än öfver ett par stora, svarta ögon. Från alla sidor strömmade en stark, aromatisk, ljufvigt berusande doft en till mötes.

I ett hörn var en helt och hållet öppen butik med antika saker, där jag redan förut hade gjort ett och annat litet uppköp. Äfven i dag stannade jag utanför densamma. Hederstämman, som stod där — hans uppsyn var idel leende och fiffighet — fick brädt med att presentera mig några gamla spanska spetsar, men i detsamma fick jag borta i ett hörn syn på den präktiga messhake, portieren är gjord af. En ung flicka på omkring femton år var sysselsatt med att omsorgsfullt lägga in den i silkespapper. Jag ryckte den till mig, beundrade den i tysthet och kastade åt köpmannen en ifrigt frågande blick: — Quanto?
— Ah, ni tycker om den messhaken! — Ja, är den icke präktig? . . . Men den är icke till salu. Den tillhör en prest, som har låtit reparera den här, och för hvilken den är lika dyrbar som hans egna ögon.

Jag måste således nöja mig med att se på detta praktstycke och lemnade krämaren med den hemliga känsla af på en gång afund och likgiltighet, som hvarje samlare så väl känner till.

Champagne George Goulet

KUNGÖRELSER.

Vid Rådhuset inför Magistraten måndagen den tjugusjunde (27) innevarande månad klockan tolf på dagen skeende Rådhusstämma komma de utaf uppbdäsnämnden i Wiborgs läns första uppbdäskrets hitsända utdrag ur uppbdäds- och fyllnadslängderne för år 1888 för Wiborgs läns första uppbdädsområde att granskas; hvarom kommunens medlemmar underrättas, med tillkännagifvande att längderna äro intill sagde dag tillgängliga alla icke helgdagar emellan klockan 10 och 1 på dagen å Magistratens kansli. Wiborgs Rådhus, den 7 Februari 1888.

På Magistratens vägnar:
J. G. HEINRICIUS.
Th. Aschan.

AUKTIONER.

Onsdagen den 15, torsdagen den 16 och fredagen d n 17 Februari kl. 4 e. m. försäljes härstädes genom offentlig auktion Handlanden A. Kosloffs konkursmassa tillhöriga handelsvaror, så om **lås, rätlar, gångjern** och annat byggnadsmide, **sulokareverktyg, rep, tobak** m. m. Wiborgs stads auktionskammare, den 13 Februari 1888.
Ex officio:
K. WIKBERG.

TILL SALU.

Utländska Cigarrer
hos **Oscar Clouberg.**

Äkta viner.

Madeira (Krohn Brothers & Co) å 10 mk per kann, d:o d:o d:o å 8 mk. pr kann.
Spanskt Rödtt vin (Tinto) å 5 mk pr kann.
Sherry Amontillado (ljus och icke söt) å 7 mk. per kann.
Marsala å 6 mk per kann.
Spanskt Bordsvin å 5 mk 50 p. pr kann.
Benicarlo å 6 mk pr kann.
Samos (grekiskt vin) å 10 mk pr kann.
Fint ljust Portvin å 11 mk pr kann.
hos **F. Michelsson.**

Takrosetter.

Af papier maché, olika vackert ornamentik hos **A. Palonen.**

Generalagent
MAX TANNINEN,
Helsingfors.

Henrik Gahn's Amykos för toaletten.

Henrik Gahn's patent. AMYKOS

för toaletten försäljes så väl i parti som minut hos

HERMAN LYDECKEN.
Agent för östra Finland.

Accidenstryck,

s. s. visit- & adresskort, bjudningsbref & kort, förlofningskort, monogram-, namn, etikett- & blanketryck utföres väl och billigt
Beställningar emottagas å lithografiska arbeten s. s. Apotheks signaturer & Askar, Etiketter, Räkningar, Connoissemeter, Fraktsedlar, Frisedlar, Tullinlagor, Vexlar, Anvisningar, Qvittenser, m. m.
Brefkuvert från 15 Fmk pr 1000, med firma gratis då minst 500 tages.
Postpapper & kuvert i kartonger från 1 mk pr 25 st. till högre priser. Monogram påtryckes gratis. Visitkort från 1 mk pr 100 till högre pris.

J. C. LAGERPETZ' Bokhandel.

Seth Sohlberg JERN & FÄRGHANDEL Wiborg.

JERNTAKPLÅT, svart och galvaniserad.

Byggnadsmiden stort lager

hos **Seth Sohlberg.**

Målare färger & oljor

hos **Seth Sohlberg.**

Asfalt takfilt, väggfilt, Gul spännpapp, Grå Golfpapp, Spännpapper

hos **SETH SOHLBERG.**

Eknäs Nya Bryggeriets utmärkta PORTER

i parti och minut till fabrikspriser hos **Carl Borenius.**

UTBUJDES HYRA.

Nedra våningen i gården N:o 45 vid salutorget.
N. THESLEFF.

Оддается въ наемъ: Нижний этажъ дома N:o 45 у торговой площади.
H. ТЕСЛЕВЪ.

Ett möbleradt rum med half eller hel inackordering om så önskas, hos A. Perret, Magnusgatan 13 Ny-staden.

DIVERSE.

Brandförsäkrings Aktiebolaget SVERIGE meddelar alla slags brandförsäkringar till billiga premier genom **Carl Rosenius Jr**

STÄDERNAS i FINLAND BRANDSTODSBOLAG

för lösegendom meddelar försäkring emot brandskada å allt slags lösegendom och varulager, förvarade inom denna stad eller dess närmaste granskap, till billiga premier genom **Henrik Backlund,** Bolagets Agent Herrar Paul Wahl & Co kontor.

Brand- och Lifförsäkringsbolaget

SVEA meddelar Lifförsäkringar, Kapital och Brandförsäkringar, mot billiga premier, genom **N. A. Zilliacus.** **G. Richardt och Conrad Oldenburg,** å Clouberg & Co's Bokhandel.

Försäkrings Aktiebolaget KALEVA

meddelar liförsäkringar på liff-tid och under bestämdt antal år samt försäkring af öfverlevvelseräntor, lifräntor och utstyrelsekapitaler. Prospekter m. m. erhållas genom **Carl Borenius.** Telefon N:o 47. **K. Westerling. S. E. Hellsten.** Wiborgs Mekaniska verkstad. **G. W. Walle.** Pantsarlags 36.

Annonsbyte.

Respektive annonsörer kunna genom Wiborgsbladet få sina annonser införda i samtliga af landets tidningar samt i St Petersburg Herold, i hvilket blad annonspriset beräknas efter 10 kop. per petit rad.

F. B. K:s

Åsocal hålles öppen för kärems med lemman alla helgdagar från kl. 10 f. m. till 10 e. m. och söcknedagar från 7-10 e. m. — **Länebibliotheket** hålles öppet hvarje Fredag från kl 8-9 e. m. Wiborg, N. A. Zilliacus tryckeri, 1888.

blott beteckna att det var så öfvervåldigande nytt, nästan revolutionärt, att hålla fortepiano.

Det hade gått till på följande sätt. Lotsäldermannen och tullkontrollören voro ortens erkände honoratiore; presten och klockarn bodde i kyrkbyn, högre upp i landet. Det hade städse rådt fred och vänskap mellan de två familjerna medan barnen voro små, och i början såg det ut som om de två äldsta döttrarna, Mariane Bom och Kathinka Rasmussen, skulle förblifva hjertevänner hela livet igenom; de dansade med hvarandra på gräsmattan under almarna om sommaren och slukade tillsammans „Serberhöfdingen eller det hemlighetsfulla slottet i den svarta skogen“ om vintern; för resten kunde de hela året om anträffas hviskande och fnisande i hvilken vrå som helst.

Och madam Bom och madam Rasmussen kände sin gamla vänskap liksom föryngras genom barnen och nickade småleende till hvarandra, i det de minst en gång om dagen uppbyggde hvarandra — och alla dem som för öf- rigt råkade vara tillstades — med betraktelser öfver huru väl Kathinkas blonda lockar togo sig ut tillsammans med Mariances mörkbruna.

Men så hände det sig att det kom en sjökapten till Rönshoved. Der fans tre sådana förut, alla yngre män, gifta och bosatta på orten; de räknades icke med bland honoratiore, men utgjorde hvad man kunde kalla den bildade medelklassen; resten af befolkningen bestod blott af smålotsar och fiskare.

De tre sjökaptenerne seglade med korn från Issefjordshamnarna till England eller Norge och tillbaka igen med kol eller trälast. De voro mycket litet hemma och föredrogo därför att hafva sina familjer bosatta i Rönshoved, der det stundom fans en „sjsans“ att dröja en half dag, då det fans för litet vatten i sundet.

Men den nye kaptenen var ogift; han hette Jan Dirk och härstammade från Dragör. Han förde „Trojen“, en gammal skonert, som liknade

ett tråg och ursprungligen var af tysk härkomst. Den hette egentligen „die Treue“.

Han kom att bo hos lotsäldermannen några månader, medan „Trojen“ hade lagt upp af brist på frakt. Det hade blifvit mycket kient med frakterna under de senaste åren.

Båda flickorna förälskade sig denna vinter i Jan. Han var en vacker ung fyr om en fem och tjugu år, rödblond, med vänliga, vattenblå ögon och litet undersåsig. Orden sparade han på; i ersättning tuggade han betydliga kvantiteter tobak.

Madam Rasmussen sade till sin man att det skulle blifva ett vackert par af kapten Dirk och deras Kathinka. Det var ju visserligen under deras stånd, men Herregud, man fick icke vara så nogräknad dessa tider, då det var en sådan svårighet med de flickorna.

Tullkontrollören menade att det för tillfället var en slät affär, då det var så ofantligt ondt om frakter. Men hans hustru förklarade att hon från säkert håll visste huru mycket kapten Dirk hade stående i sparbanken, och dessutom kunde ju envar se huru väl haus och Kathinkas hår passade tillsammans. Detta var att sål hufvudet på spiken.

Kontrollören begynte så småningom bjuda in Dirk på en romtoddy. Derefter blef han formligen bjuden på qvällsvard med ägg, anjo-vis och holländsk ost.

Madam Bom gjorde lotsäldermannen uppmärksam på huru otäckt kontrollörens gingo och fiskade efter kapten Dirk. Hon kunde, i betraktande af omständigheterna, icke draga i betänkande att rent ut kalla det oanständigt, ty envar kunde ju se hvar han hade sina ögon, och han skulle då också måsta vara skapad som en holländare, om han från en flicka, sådan som deras Mariane, kunde vända sig till kontrollörens skrangliga tös.

Lotsäldermannen vågade en skämtsam anmärkning om att en man som hette Jan Dirk